

virksomhedens kvalitetsprogrammer og dokumenterede produktionskontrol.

Et veltilrettelagt samspil kan således medføre en kvalitativ forbedring af tilsyns- og kontrolarbejdet og dermed større sikring af forbrugeren, ligesom det kan bidrage til forbedret produktkvalitet. For den offentlige levnedsmiddelkontrol vil et sådant samspil endvidere betyde en mere effektiv ressourceanvendelse i og med, at dobbeltarbejde i vid udstrækning vil kunne undgås, og ressourcerne i højere grad vil kunne koncentreres om problemområder.

Samspelet skal formaliseres ved godkendelse af egenkontrol, som skal indgå i den offentlige kontrol. Det påhviler den offentlige levnedsmiddelkontrol at sikre, at en godkendt egenkontrol til stadighed lever op til de fastsatte vilkår. Tilsidesættelse eller omgåelse af fastsatte vilkår i godkendt egenkontrol kan straffes, jf. § 63.

De analyser og undersøgelser, som virksomhederne som led i egenkontrollen skal have gennemført på et godkendt laboratorium, kan udføres på såvel private som offentlige laboratorier.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Det var oprindeligt hensigten at fastsætte gebyrerne ved den pr. 1. januar 1992 iværksatte gebyrordning således, at det samlede provenu gav fuld dækning af de samlede offentlige omkostninger ved den offentlige levnedsmiddelkontrol efter levnedsmiddelloven.

De oprindeligt planlagte gebyrer, der skulle finansiere levnedsmiddelkontrollenhedernes udgifter til egentlig kontrol på 160 mio. kr. i 1992, blev imidlertid ikke sat i kraft i fuldt omfang. Endvidere blev gebyrerne for en række virksomheder sat ned pr. 11. juli 1992 med virkning for hele året 1992.

Det provenutab, kommunerne er påført ved de nævnte nedsættelser, er kompenseret kommunerne over de kommunale bloktilskud med i alt 64 mio. kr.

Af den anslåede kommunale udgift til levnedsmiddelkontrol på 160 mio. kr. i 1992 forudsattes herefter 96 mio. kr. finansieret ved gebyrindtægter og 64 mio. kr. ved indbetalinger fra kommunerne, svarende til en fordelingsnøgle med en gebyrfinansiering på 60 pct. og en kommunal medfinansiering på 40 pct.

Denne fordelingsnøgle (60/40) vil skulle lægges til grund ved den kommunale fastsættelse af gebyrer for den enkelte virksomhed. For så vidt angår de centralt fastsatte godkendelsesgebyrer vil fordelingsnøglen ligeledes blive lagt til grund.

Det bemærkes i denne forbindelse, at der ikke her er taget højde for kommunaløkonomiske konsekven-

ser af lov nr. 1085 af 23. december 1992 om ændring af lov om levnedsmidler m.m.

Med etablering af et økonomistyringssystem vil kommunerne kunne opgøre de faktiske omkostninger ved levnedsmiddelkontrollen. Hvis de samlede faktiske udgifter er mindre end det oprindelige skøn på 160 mio. kr., skal differencen tilbagebetales til staten via de kommunale bloktilskud, og den ovenfor anførte fordelingsnøgle (60/40) vil blive ændret.

Viser det sig, at de faktiske udgifter til levnedsmiddelkontrol i 1992 ikke svarer til det forudsatte, vil det være nødvendigt at justere forholdet mellem de samlede gebyrindbetalinger og den kommunale medfinansiering. Lovforslaget giver ministeren mulighed herfor. Justering vil finde sted efter forudgående drøftelse med Kommunernes Landsforening, Københavns kommune og Frederiksberg kommune.

Det følger således af lovforslaget, at en eventuel nedsættelse af den samlede kommunale kontroludgift som følge af rationalisering og effektivisering af kontrollen indebærer, at den samlede gebyrbetaling for virksomhederne reduceres således, at den ovenfor anførte fordelingsnøgle mellem gebyrbetaling og kommunal medfinansiering opretholdes.

Under forhandlingerne med Kommunernes Landsforening samt Københavns og Frederiksberg kommuner er det fra Sundhedsministeriets side tilkendegivet, at omlægningen af gebyroprævningen alt andet lige ikke må indebære en forøgelse af virksomhedernes udgifter til levnedsmiddelkontrolgebyrer under et.

I de regler, der skal udstedes efter forslaget § 48 a, stk. 6, vil der derfor blive fastsat et maksimumsgebyr for den enkelte virksomhedskategori. Maksimumsgebyret vil blive fastsat således, at det højst kan overstige det gebyr, der i dag betales af virksomheden efter de gældende regler, med 30 pct.

Viser det sig på grund af konstaterede uregelmæssigheder nødvendigt at kontrollere en virksomhed i et større omfang end forudsat i kontrolaktivitetsplanen, kan der derimod opkræves et gebyr til finansiering af de med ekstrakontrollen forbundne udgifter. Dette gælder også, selvom en virksomheds samlede gebyrbetaling derved kommer til at overstige det maksimumsgebyr, der er fastsat for den pågældende virksomhedskategori.

Omlægningen har til formål at tilskynde virksomhederne til at udvise en rationel adfærd på grund af udsigten til at opnå en nedsættelse af gebyrbetalinger. Der må derfor inden for et par år forventes et fald i de samlede omkostninger ved levnedsmiddelkontrollenhedernes løbende kontrol med virksomhederne. Kommunernes udgifter til dækning af om-